

Poznaj
magiczną
opowieść
o nostalgii,
odejściach
i powrotach

Przycisnął lekko gaz, mijając znak końca obszaru zabudowanego. Otoczył go ciemny, ale jakoś tak przytulny, mimo deszczu, las. Opuścił trochę okno, niewiele, by nie pozwolić kroplom dostać się do środka, za to pozwolić na to powietrzu. Boże, jak człowiekowi może brakować zapachu... Żywiczne sosny — one tak pachną tylko tutaj. Sosna to pospolite drzewo. Lasy sosnowe są wszędzie: na Mazowszu, Pomorzu, nawet na Śląsku. Ale pachną jakoś nie tak... Zapach żywicy, zapach wilgotnej ściółki, grzybów, czegoś niezidentyfikowanego... Pamięć zapachu ogniska pojawiała się w tej kompozycji jak kardamon w rasowych perfumach. Aromatowa homeopatia. Zapach nostalgii.

Podróże w strony dzieciństwa nigdy nie stały się rutyną, choć swego czasu przemierzał trasę ze trzy razy w roku, a — bywało — częściej. Nie jechał. Zawsze wracał.

Wojciech Bauer

Zapach trzciny

Semper®

Wojciech Bauer (ur. 1954 r. w Elku na Mazurach) — debiutował powieścią fantasty „Wieża Życia” (1991 i 2005). Powrócił powieścią „Ayantiall” (2005) tworzącą wraz z „Wieżą Życia” dylogię „Dzieje Loinu”. Od 30 lat mieszka w Gliwicach. Żonaty, ma dorosłą córkę.

„Zapach trzciny” — powieść współczesna i trochę magiczna, powieść o nostalgii, odejściach i powrotach. Jak sam mówi: najważniejsza książka w jego życiu.

Wojciech Bauer „Zapach trzciny”, Wydawnictwo Literackie Semper. Premiera: sierpień/wrzesień 2007 r.

www.semper.pl/literackie

e-mail: redakcja@semper.pl